

Ruimte voor verandering

CAROLINE COEHORST FOTOGRAFEERDE TALLOZE
HUIZEN – GROTE, KLEINE, CREATIEVE, SOBERE.
HOE KOMEN AL DIE PLAATJES IN HAAR HOOFD
TERUG IN HAAR EIGEN HUIS?

Het toilet heeft geen wandtegels, zodat het ook gewoon een mooi kamertje is.

“Op het schilderij na zijn dit allemaal kringloopvondsten, óók de theewagen van Pastoe en de stoel van Bruno Mathsson. De tekening komt van een rommelmarkt in Barcelona.”

“Het schilderij (van Paul Drissen) hing ik met opzet laag, zodat het meer een geheel wordt met het dressoir.”

'IK HERKENDE
EEN PATROON
IN DE HUIZEN DIE
ME HET MEEST
AANSPRAKEN:
**veel vintage en
zachte tinten
groen en rood'**

"Rieten stoelen, typisch iets
waarvan ik eerst bij anderen zag
hoe mooi ze kunnen staan."

"De maffe seventies kralen-
hanglamp was een gok,
maar hij past perfect in de
hoek van de slaapkamer."

'GROOT EN DUUR HOEFT VOOR MIJ NIET.
IK GENIET ERVAN OM IETS BIJZONDERS TE VINDEN
VOOR WEINIG GELD'

“Wat ik vooral heb ontdekt door het fotograferen van zo veel bijzondere huizen, is wat mijn eigen stijl is,” zegt Caroline. “Of misschien moet ik zeggen: ik ontdekte dat ik überhaupt een eigen stijl heb. Daar was ik me nooit zo van bewust, waarschijnlijk omdat ik mijn interieur steeds weer verander. Dat deed ik als tiener ook al constant met mijn kamer. Ik heb het van mijn vader waarschijnlijk. Hij handelde jarenlang in antiek, maar ook in kunstvoorwerpen uit Azië en Afrika en moois uit de natuur, zoals schelpen en koralen. Daar was ik altijd door gefascineerd. Dan had mijn vader bijvoorbeeld weer een kast uit de woonkamer verkocht en zette hij er een andere voor in de plaats. Zo veranderden de meubels steeds.

Door mijn werk ging ik een patroon herkennen in de huizen die me het meest aanspraken, en ontdekte ik dat mijn eigen, steeds veranderende interieur wel degelijk een soort rode draad heeft. Dat zit 'm onder meer in de kleuren: veel zachte groen- en roodachtige tinten, en in de vintagevondsten. Maar ook in de objecten van over de hele wereld die ik deels van mijn vader heb gekregen en blijkbaar altijd mooi ben blijven vinden.”

VAN STRAK NAAR RIET

“Wat ik ook van interieurfotografie heb geleerd, is dat de basis van je huis het allerbelangrijkst is. Als die goed is, kan de rest prima regelmatig veranderen en blijft het toch jouw huis. Zelf hou ik van een rustige, lichte, natuurlijke basis. Daar past eigenlijk alles in. Zo hadden we een tijdje geleden meubels met een veel strakker design dan wat we nu hebben staan. Kunststof kuipstoelen van Charles en Ray Eames bijvoorbeeld, die we voor een prikkie bij de kringloopwinkel kochten voordat ze een hype werden. Inmiddels hebben we ze verruild voor rieten exemplaren: ook weer vintage design.

Onze laatste (kringloop)aanwinsten zijn een zwarte, stalen bijzettafel met een blad van natuursteen, een lamp met een kubusvormige glazen voet van Kosta Boda en een serie kalkstenen dierfiguren waar ik meteen verliefd op was – pas later ontdekte ik dat ze nogal kostbaar zijn. Het wordt allemaal wat robuuster en natuurlijker, maar ook dat past perfect in de basissfeer van ons huis.

Als fotograaf kijk ik vooral door een lens naar een ingekaderd gebied, waarbinnen ik een beeldcompositie maak. Daardoor leerde ik goed te letten op verhouding en kleuren. Niet alleen het totaalplaatje is belangrijk, maar juist ook de afzonderlijke hoeken. Je ziet niet de hele ruimte in één keer, dus het is de kunst om samenhangende composities te maken van de plekken waar je oog blijft hangen. Thuis schuif ik net zolang met bijvoorbeeld een tafeltje, een kruik, een plant, een tekening, een beeld en wat aardewerk totdat het een aantrekkelijk tafereel wordt binnen het grotere geheel. Je kunt spullen in huis dus ook groeperen in plaats van ze keurig te verdelen over de hele ruimte. Wees niet bang voor lege plekken of lege stukken muur. Het is juist goed om hier en daar wat ruimtes open te laten, dat geeft lucht.”

DROMEN VAN EEN TUIN

“Ook fijn om te ontdekken was dat ik niet jaloers ben op wat anderen hebben. Van zulke afgunst word je alleen maar ongelukkig, denk ik. Ik kan heel goed relativeren en vind het niet zo belangrijk of iets groot of duur is. Ik geniet ervan om iets bijzonders voor mijn huis te vinden voor weinig geld. Vaak is dat juist persoonlijk en uniek. Het enige waar ik bij anderen weleens met scheve ogen naar kan kijken, is de tuin: ik moet het doen met een balkon. Eén keer heb ik gedacht: als ik ooit zou mogen ruilen... Dat was toen ik fotografeerde bij Kasteel Baexem in Limburg. De bewoners hebben een mooie balans gevonden tussen een ongepolijste basis met goedgekozen vintage meubels, prachtige kleuren en veel planten. Hun interieur heeft een soort nonchalance en imperfectie die me erg aanspreekt. Het ademt een gevoel van vrijheid, ruimte en openheid. Ook daar is het allemaal niet zo statisch, er is ruimte voor verandering en er kan echt geleefd worden. En de enorme tuin met boomgaard is een droom.” ●

Caroline Coehorst fotografeert interieurs, steden, lifestyle, mensen op locatie en meer. Ze houdt van verhalende beelden en mooie details.

FOTOGRAFIE CAROLINE COEHORST TEKST CHRIS MUYRES

“Het String-rekje functioneert als een soort wissellijst: wat erop staat, verandert geregeld.”